

COL·LABORACIONS

St. JAUME DE FRONTANYÀ (vell)

SITUACIÓ

Full Cadastre 255

5º 41' 40"

42º 11' 30"

A l'època en què es construï aquesta modesta parròquia rural, es mancava, quant a l'arquitectura religiosa, de tota manifestació artfística i monumental. L'opulència de la religió no havia arribat per aquestes contrades quan s'erigí l'antiga església de Sant Jaume de Frontanyà.

St. Jaume de Frontanyà (vell). (Berguedà)

Pel que resta d'aquest temple, solament els murs arran de terra, s'aprecia, pel seu perímetre, que es tracta d'un rectangle de 9'40x3m., amb parets d'un metre de gruix i capçalera carrada. A la banda de ponent, hi ha unes restes de murs escairats que bé podrien ésser d'un rústec atri per a aixoplugar els escampats i escadussers parroquians. Paral·lel a la paret de migjorn de l'església, hi ha un mur de tanca que encercla un espai de 6 metres i que, pel seu caire, fou el modest fossar de la parròquia.

F. Martínez Solsona, en la seva monografia "St. Jaume de Frontanyà, Mil anys d'Història i Geografia", diu sobre aquesta antiga parròquia "... *Jaume Villanueva en el seu "Viaje literario a las Iglesias de España", després d'afirmar que ha vist l'acta en el seu original, la situa raonadament a l'any 905, i ho fa també J. Puig i Cadafalch en la seva obra 'L'arquitectura romànica a Catalunya'.*"

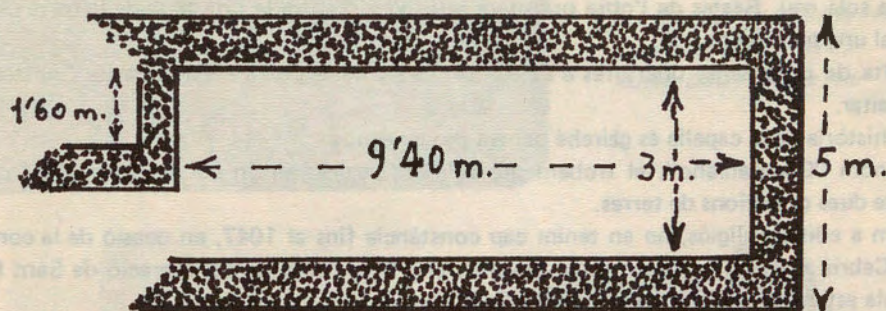
Hom pot deduir, pel que ha estat dit, que ens trobem davant les despulles d'un temple anterior a tota manifestació de l'art romànic, o sia, de les primeres llums del segle X. Entre aquestes restes de l'església vella i la seva homònima del poble actual de Sant Jaume de Frontanyà, hi ha un cim, no endebades aquesta última és considerada com un dels millors exemplars de l'arquitectura romànica del segle XI.

M'ha costat més d'una excursió poder trobar les restes d'aquesta petita església, però, els cops que hi hem fracassat, sempre hem estat recompensats en poder gaudir d'aquestes reconfortants contrades del Berguedà.

Si hom es proposa d'anar-hi, cal assolir la masia de can Frontanyà, situada en un repeu a mig aire de la muntanya entre el poble i el santuari dels Oms. Enfront d'aquesta casa i del mateix camí careter que hi mena, arrenca un corriol molt fressat que, als quinze minuts, trascolla una petita carena i tot seguit, per un ample camí de treure fusta, desemboca al collet de la Creu Melosa. Es en aquest indret on hom ha de prescindir de tot camí. Faldejant pel vessant esquerre, o sia, per la banda soleia del bosc inclinat i sempre a peu pla, hom arriba en uns planells escalonats que devien ésser part de l'hàbitat o terres de conreu a l'època medieval. Es en aquest lloc, farcit de grans pins, on es troben les històriques pedres folrades de molsa i cobertes de fanals i brossa. A desgrat de les magres ruïnes envoltades per la pinassa, hom experimenta, quan les troba, el mateix goig que deu sentir el boletaire quan es topa amb una atapeïda rovellonera.

Ramon Centelles

ESQUEMA

Planta de l'antiga
església parroquial
de S^t
Jaume de Frontanyà. 6 m.

Fossar.

